

2. Artikel 9.2 i konventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor, vilken ingicks den 25 juni 1998 och godkändes på Europeiska gemenskapens vägnar genom rådets beslut 2005/370/EG av den 17 februari 2005, samt artikel 10a i direktiv 85/337, i dess lydelse enligt direktiv 2003/35, ska tolkas så, att

- när ett projekt som omfattas av dessa bestämmelsers tillämpningsområde antas genom lagstiftning ska frågan huruvida lagstiftningen uppfyller villkoren i artikel 1.5 i direktivet i enlighet med nationella processuella regler kunna bli föremål för prövning av ett oberoende och opartiskt organ som inrättats genom lag,
- för det fall en sådan lagstiftning inte kan prövas på det sätt och i den omfattning som anges ovan åligger det samtliga nationella domstolar att inom ramen för sin behörighet utöva den i den föregående strecksatsen nämnda kontrollen och i förekommande fall därvid komma till slutsatsen att de ska underlåta att tillämpa den aktuella lagstiftningen.

(¹) EUT C 153, 4.7.2009.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 20 oktober 2011 — Europeiska kommissionen mot Förbundsrepubliken Tyskland

(Mål C-284/09) (¹)

(Fördragsbrott — Fri rörlighet för kapital — Artikel 56 EG och artikel 40 i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet — Beskattning av utdelning — Utdelning till bolag med säte i landet och till bolag med hemvist i en annan medlemsstat eller i en stat i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet — Skillnad i behandling)

(2011/C 362/03)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: R. Lyal och B.-R. Killmann)

Svarande: Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: M. Lumma och C. Blaschke, biträdda av professor A. Kube)

Saken

Fördragsbrott — Åsidosättande av artiklarna 56 EG och 40 i EES-avtalet — Nationell lagstiftning enligt vilken utdelning som dotterbolag lämnar till moderbolag med säte i landet helt un-

dantas från innehållande av källskatt medan modebolag med säte i en annan medlemsstat eller i en stat i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet måste inneha den i rådets direktiv av den 23 juli 1990 om ett gemensamt beskattningssystem för moderbolag och dotterbolag hemmahörande i olika medlemsstater (EGT L 225, s. 6) fastställda lägsta andelen i dotterbolaget för att detta fullständiga undantag från källskatt ska bli tillämpligt

Domslut

1. Förbundsrepubliken Tyskland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 56.1 EG genom att beskatta utdelning till bolag med hemvist i andra medlemsstater hårdare i ekonomiskt hänseende än utdelning till bolag med säte inom landet, i de fall där det lägsta kapitalinnehavskrav som föreskrivs i artikel 3.1 a i rådets direktiv 90/435/EEG av den 23 juli 1990 om ett gemensamt beskattningssystem för moderbolag och dotterbolag hemmahörande i olika medlemsstater, i dess lydelse enligt rådets direktiv 2003/123/EG av den 22 december 2003, inte är uppfyllt.
2. Förbundsrepubliken Tyskland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 40 i avtalet av den 2 maj 1992 om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet genom att beskatta utdelning till bolag med hemvist i Island och Norge hårdare i ekonomiskt hänseende än utdelning till ett bolag med säte inom landet.
3. Förbundsrepubliken Tyskland ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 256 av den 24.10.2009.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 20 oktober 2011 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale ordinario di Bari (Italien)) — Interedil Srl i likvidation mot Fallimento Interedil Srl, Intesa Gestione Crediti Spa

(Mål C-396/09) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — En underinstans behörighet att hänskjuta en tolkningsfråga till domstolen — Förordning (EG) nr 1346/2000 — Insolvensförfaranden — Internationell behörighet — Platsen där gäldenärens huvudsakliga intressen finns — Flyttning av det stadgeenliga sätet till en annan medlemsstat — Begreppet driftställe)

(2011/C 362/04)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale ordinario di Bari

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Interdil Srl i likvidation

Motpart: Fallimento Interdil Srl, Intesa Gestione Crediti Spa

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Tribunale ordinario di Bari — Tolkning av artikel 3 i rådets förordning (EG) nr 1346/2000 av den 29 maj 2000 om insolvensförfaranden (EGT L 160, s. 1) — Platsen där gäldenärens huvudsakliga intressen finns — presumtion för platsen för sätet — Etablering i en annan medlemsstat — Gemenskapsbegrepp eller nationella begrepp

Domslut

1. Unionsrätten utgör hinder för att en nationell domstol ska vara bunden av en nationell processrättslig bestämmelse, enligt vilken den måste tillämpa den bedömning som gjorts av en högre nationell instans, när det framgår att den bedömning som denna högre instans har gjort inte är förenlig med unionsrätten, såsom denna uttolkats av EU-domstolen.
2. Begreppet "platsen där gäldenärens huvudsakliga intressen finns", i den mening som avses i artikel 3.1 i rådets förordning (EG) nr 1346/2000 av den 29 maj 2000 om insolvensförfaranden, ska tolkas utifrån unionsrätten.
3. När det ska fastställas var ett gäldenärsbolag har sina huvudsakliga intressen, ska artikel 3.1 andra meningen i förordning nr 1346/2000 tolkas på följande sätt:

— När platsen för ett gäldenärsbolags huvudsakliga intressen ska bestämmas ska en särställning ges den ort där huvudkontoret är beläget, enligt vad som framgår av uppgifter som är objektiva och fastställbara för tredje man. Om bolagets organ för ledning och kontroll befinner sig på den plats där bolaget har sitt säte och besluten om bolagets förvaltning fattas på den platsen, på ett sätt som är fastställbart för tredje man, kan presumtionen i ovan nämnda bestämmelse inte brytas. För det fall att huvudkontoret inte är beläget på samma ort som bolagets säte, kan det inte anses tillräckligt för att bryta denna presumtion att bolaget har tillgångar i en annan medlemsstat än den där sätet är beläget och har slutit avtal där om finansiellt utnyttjande av dessa tillgångar, utom om det framgår — på ett sätt som är fastställbart för tredje man — av en samlad bedömning av alla relevanta omständigheter att bolaget faktiskt leds och kontrolleras och dess intressen förvaltas från en ort i denna andra medlemsstat.

— När gäldenärsbolagets säte flyttas innan en begäran om att ett insolvensförfarande ska inledas har getts in, presumeras platsen för det nya sätet vara platsen för bolagets huvudsakliga intressen.

4. Begreppet driftställe i den mening som avses i artikel 3.2 i samma förordning ska tolkas så, att det fordras att det finns en struktur för utövande av ekonomisk verksamhet med ett minimum av or-

ganisation och en viss stabilitet. Enbart förekomsten av enstaka tillgångar eller bankkonton räcker i princip inte för att detta krav ska vara uppfyllt.

(¹) EUT C 312, 19.12.2009.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 18 oktober 2011 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna)) — Realchemie Nederland BV mot Bayer CropScience AG

(Mål C-406/09) (¹)

(Förordning (EG) nr 44/2001 — Domstols behörighet och verkställighet av domar — Begreppet privaträttens område — Erkännande och verkställighet av ett beslut om åläggande att betala vite — Direktiv 2004/48/EG — Immateriella rättigheter — Intrång i sådana rättigheter — Åtgärder, förfaranden och sanktioner — Utdömmande — Verkställighetsförfarande — Rättegångskostnader som uppkommit i ett sådant förfarande)

(2011/C 362/05)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Realchemie Nederland BV

Motpart: Bayer CropScience AG

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Hoge Raad der Nederlanden — Tolkning av artikel 1 i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EGT L 12, 2001, s. 1) och artikel 14 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/48/EG av den 29 april 2004 om säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter (EGT L 157, s. 45) — Begreppet privaträttens område — Överträdelse av ett i ett tyskt domstolsavgörande meddelat förbud att importera vissa bekämpningsmedel till Tyskland och att saluföra dem i denna medlemsstat — Straffvite — Verkställighet av beslut om straffvite — Verkställighetsförfarande avseende utländska avgöranden om rättegångskostnader i mål om löpande vite eller straffvite för överträdelse av ett förbud mot intrång i en immateriell rättighet